

Israël

Gemeentenuws

32e jaargang no.4
september 2017
ISSN: 1382-130X

Comité Gemeentehulp Israël ■ Nieuws- en gebedspunten van de Messiaanse beweging

Een tweede 'Fontein van Tranen' in Auschwitz-Birkenau

Een van de originele beelden (Arad, Israël)

De indrukwekkende beeldengroep 'Fountains of Tears' in het Zuid-Israëlische stadje Arad, krijgt een nogal heftig vervolg. Rick Wienecke, de christelijke, niet-Joodse beeldhouwer die nu bijna tien jaar geleden het waagde om Jezus' lijden in verband te brengen met het lijden van de Joden in de Holocaust, gaat nu nog een stap verder. Op een steenworp afstand van de

ingang van het vernietigingskamp Auschwitz-Birkenau bouwt hij aan een replica van de beeldengroep, nota bene langs de zandweg waarlangs bijna een miljoen Joden tijdens de Tweede Wereldoorlog regelrecht naar de gaskamers liepen.

Is dit een provocatie, zoals de kruizen die onlangs door katholieke nonnen werden geplaatst in Auschwitz 1,

het moederkamp dat ooit werd gebouwd voor Russische krijgsgevangenen? Gelukkig werden ze na hevig protest van de Joodse gemeenschap snel verwijderd. Maar wat te denken over de 'Fountains of Tears'?

We spraken met Rick Wienecke om te vragen naar zijn motivatie en de bedoeling achter de tweede 'Fontein van Tranen' in Polen.

Lees verder op de volgende pagina >>

Getsemane (Replica in Polen)

Interview: Peter de Bruijne

Holocaustslachtoffers

Allereerst een uitleg van het kunstwerk van Wienecke, dat jaarlijks duizenden bezoekers trekt in Arad, onder wie zelfs Holocaustslachtoffers. De beeldhouwer woont al achtendertig jaar in Israël en kreeg in 2001 voor het eerst de onmogelijke opdracht van God om de Holocaust uit te beelden. Het was nog eens extra moeilijk uit te leggen waarom nu juist hij die opdracht kreeg als christen. Maar Rick wist het zeker: God had gesproken. En vervolgens leidde Hij de beeldhouwer bij iedere stap in het proces. Hij moest zes steenhopen maken, één voor iedere miljoen slachtoffers van de nazi's; zeven keer een subtiele afbeelding van Jezus aan het kruis uthouwen in Jeruzalemsteen; zeven keer een bron-

'Je hebt de twee moeilijkste dingen uit onze geschiedenis samengebracht binnen één kunstwerk.'

zen beeld gieten van een Joodse man die een facet van het lijden uitbeeldt. De beeldhouwer zegt over de hele periode van zeven jaar dat hij aan de beeldengroep heeft gewerkt: 'Het was als één lang gebed tot God voor zijn volk en voor het herstel van de ver-

schrikkelijke schade die aan Gods volk is toegebracht. Bij ieder kruiswoord zie je de dialoog terugkomen tussen Jezus' lijden en het lijden van de Joden. Je ziet Jezus in zijn diepste lijden en tegelijk zie je de schreeuw van de Jood in de Holocaust. Er is zoveel overeenkomst, zoveel identificatie. Er is een soort echo tussen Jezus en het Joodse volk als het gaat om het lijden.'

Gods liefde voor het Joodse volk

In de tien jaar dat de beeldengroep nu open is voor het publiek, is Rick nog meer overtuigd geraakt van Gods liefde voor het Joodse volk. God legt zijn vinger op de wonden en geneest. En dat doet Hij niet door het leed te verzwijgen, maar door te laten zien hoe Hij Zelf heeft geleden en dus ook heeft meegeleden. Rick: 'De reacties zijn altijd tweeledig: men is geschokt omdat het toch de kruisiging voorstelt, en tegelijk verzacht het de pijn omdat er zoveel herkenbaar is. Ik heb mijn Joodse gasten horen zeggen: "Je hebt de twee moeilijkste dingen uit onze geschiedenis samengebracht binnen één kunstwerk." Iemand anders zei: "Ik heb de kruisiging altijd als iets door en door slechts gezien, iets boosaardigs, maar nu is het alsof er voor mij een raam wordt opgezet waardoor ik nieuwe vergezichten zie." Sommige Israëli's zeggen: "Is Hij dan één van

ons?" Als er Holocaustoverlevenden komen, ben ik meestal stil. Ik wil van hen leren over de dingen die ze hebben meegemaakt. Het is verbaazingwekkend hoe positief ook deze mensen reageren. Dat maakt ons heel klein. We hebben nooit verwacht dat er zoveel belangstelling zou zijn. Ik denk dat het een genezingsproces zonder woorden is wat God in werking zet bij het zien van de "Fontein van Tranen". Niemand kan het lijden beter verstaan dan degene die het lijden zelf heeft meegemaakt. Jezus kan dat als geen ander, en Hij kan ook de wonden genezen.'

God sprak opnieuw

En nu heeft God opnieuw gesproken. Rick vertelt hoe hij in Birkenau terechtkwam: 'Ik ben vanaf 2001 vele malen in Birkenau geweest om onderzoek te doen voor de eerste "Fountain of Tears" in Arad. Birkenau is de naam van het Poolse dorp Brzezinka, maar de nazi's noemden het kamp "Auschwitz 2", gebouwd in het voorjaar van 1942 na de Wannsee conferentie waar de nazi's besloten definitief af te rekenen met de Joden door ze te vergassen en hun lichamen te verbranden, de zogenaamde Entlösung. Dit vernietigingskamp ligt ongeveer twee kilometer van het moederkamp Auschwitz, bij de Poolse plaats Oswiecim (Auschwitz). Ook

'De vlinder' (Polen)

nog veel werk te doen voor de opening in het voorjaar van 2018.'

Opperrabbijn

'Heel bijzonder is hoe God mij ook in contact heeft gebracht met sleutelfiguren in Polen. Allereerst de opperrabbijn van Polen, Michael Joseph Schudrich. Ik heb hem in 2014 opgezocht in de synagoge van Warschau en heb sindsdien zeer goed contact met hem. Begin dit jaar ontmoette ik hem weer bij de "Mars van de Levenden", die hier elk jaar wordt gehouden. Hij vroeg wanneer de opening zal zijn en hoopt er zelf ook bij te zijn. Ik heb goed contact met de pastoor van Birkenau. Nota bene een Duitser, die hier overigens al dertig jaar woont.'

De inwoners van Birkenau

Rick hoopt dat de expositie van de 'Fountain of Tears' ook iets mag gaan betekenen voor de inwoners van Brzizinka en Oswiecim. Want ook die mensen zijn in zekere zin slachtoffer van de nazi's. Over de inwoners van Birkenau (Brzizinka) vertelt Rick: 'Zij houden zich volledig afzijdig van het hele Holocaust drama. Zij proberen te

nadat de "Fontein van Tranen" in Arad af was, ging ik nog regelmatig naar de kampen, omdat het me niet losliet. Zo bezocht ik in 2011 samen met een vriend Birkenau. Het was voor hem de eerste keer. Het was koud en regenachtig, een weertype dat de troosteloze sfeer extra versterkte. Terwijl we daar rondliepen, meende ik heel duidelijk Gods stem te verstaan, die zei: "De Fountain of Tears moet ook hier komen."

Sommige Israëli's zeggen: 'Is Hij dan één van ons?'

Ik was geschokt en hoopte dat ik me vergiste. Hoe kon God zoiets van mij vragen? Nee, dit moest ik mezelf hebben ingebeeld. Birkenau is voor alle Joden immers de plaats die wij christenen "Golgota" noemen. In de hele wereld en in de hele geschiedenis is er geen andere plaats waar zoveel Joods bloed heeft gevloeid dan in Birkenau. De enige gebeurtenis waar misschien net zoveel Joden zijn vermoord, is de verwoesting van Jeruzalem in het jaar zeventig.'

Het bleef me achtervolgen

Maar het idee van een replica in

Birkenau bleef me achtervolgen, ook al probeerde ik alles te doen om het te vergeten. Ik bleef volhouden dat het ongepast was, en dat een heiden daar alleen maar kan zwijgen. Dit is een gedenkplaats die alleen de Joden toekomt. Toch heb ik na ruim een jaar een Poolse vriend gevraagd of het mogelijk zou zijn om een stukje grond te kopen in de omgeving van Birkenau. Ja, dat kon, maar alleen als ik een Europeaan was. Kort daarna kwam er een stuk grond te koop op driehonderd meter afstand van de ingang van Auschwitz-Birkenau. Ik wist meteen dat dit een teken van God was en dat ik moest reageren. Een Nederlandse vriend heeft een stichting opgericht waardoor we het konden kopen. In het begin van 2013 ben ik naar Polen gereisd om concrete plannen te maken.'

Iedere maand in Polen

'Ik ben nu vier jaar iedere maand in Polen om het werk te begeleiden. Alle mallen van de beelden in Arad zijn in die tijd in kleine onderdelen als handbagage naar Polen gebracht, waar ze weer worden samengevoegd en gebruikt voor het gieten van nieuwe bronzen beelden, exacte kopieën van de beelden in Arad. Intussen is het gebouw waarin de beeldengroep wordt opgesteld klaar. Er is

'Er is een soort echo tussen Jezus en het Joodse volk als het gaat om het lijden.'

leven alsof het er nooit is geweest. Maar hun ouders en grootouders hebben alles geweten. Zij hebben de treinen vol Joden zien aankomen en de lange

Holocaust en kruisiging (Replica in Polen)

rijen uitgemergelde gevangenen gezien, die naar de kampen werden gedreven. Toch lijkt het alsof ze er nooit deel van zijn geweest. Ook nu nog is er een soort ontkenning van de Jodenvervolging en de massamoord die op nog geen kilometer van hun huizen plaatsvond. Het is een vorm van antisemitisme die Birkenau nog in zijn greep houdt. Ik heb een vriend in Birkenau die altijd zegt: "Maak je geen zorgen, ik sta voor je in." En dan vraag ik: "Maar waarom zeg je dat? Waarom denk je dat je mij moet beschermen? Wil iemand mij dan kwaad doen?" "O nee, dat niet. Maar er zijn mensen die bang zijn dat de Joden terugkomen en hun land willen afpakken. Maar ik vertel hen dan dat jij geen Jood bent, en dat je weliswaar in Israël woont, maar een Canadees bent." "Nou..., en geloven ze je dan?" "Min of meer. Ze zeggen dan dat er ook Joden in Canada wonen, en dat het gebouw wat je neerzet op het eens braakliggende stukje grond nogal groot is. En ze zijn bang dat jij een synagoge bouwt." Ze noemen mij nu "Onze Jood", maar ik weet niet of dat grappig bedoeld is, of niet.'

Burgemeester

'Wat wel interessant is, is dat ik in het afgelopen jaar de burgemeester van Birkenau goed heb leren kennen. Het is een heel aardige man. Hij heet Albert en heeft een warm hart voor Israël. Hij is er zelfs al geweest. Albert is erg positief over alles wat hier gebeurt, en zal zeker bij de opening zijn.

Ik begrijp wel een beetje waarom ze in Birkenau niet zo enthousiast zijn over mensen die de herinnering aan de Holocaust levend houden. Je zult maar wonen in een plaats die in de hele wereld worden geassocieerd met gaskamers en de moord op zes miljoen Joden. Ook zij zijn tot op de dag van vandaag slachtoffer van het nazi-regiem, misschien kan de beeldengroep het gesprek hierover op gang brengen.'

Geen reclame

Als we vragen hoe Rick bekendheid wil geven aan de 'Fountain of Tears', zegt hij: 'Net als in Arad, zal in Birkenau geen reclame worden gemaakt voor de expositie. En zeker zo vlakbij het vernietigingskamp is het niet gepast

'Ze noemen mij nu "onze Jood", maar ik weet niet of dat grappig bedoeld is, of niet.'

om extra aandacht te vragen. Het is een dicht gebouw zonder naam. Het enige herkenbare is de Israëlische vlag boven de ingang. Samen met mijn vrouw Dafna zullen we onze tijd verdelen tussen Israël en Polen, maar we hebben ook contact met Engels sprekende Poolse vrienden die de gasten die 'toevallig' binnenkomen te verwelkomen en eventueel een uitleg te geven over het hoe en waarom van de "Fountain of Tears".'

Rick & Dafna Wienecke in Polen

Zaadjes in de Wind Rick Wienecke

Zaadjes in de Wind vertelt het verhaal van Rick Wienecke's reis door het lijden van het Joodse volk tijdens de Holocaust en de kruisiging van Jezus. In de zeventiger jaren van de vorige eeuw leidt Ricks levensstijl hem tot een punt van wanhoop waarop hij naar God begint te zoeken. Rick raakt gefascineerd door de geboorte van Israël als natie, en dat slechts drie jaar na de Holocaust. Hij voelt zich sterk tot Israël aangetrokken en besluit om zes maanden in een kibboets te gaan werken. De Heer verbindt hem met het Joodse volk, het land Israël en Jezus, de Joodse Messias. Intussen ontwikkelt Rick als beeldhouwer een vorm om Israëls verrijzenis uit de Shoah te visualiseren. Na hun huwelijk leren Rick en Dafna uit geloof te leven en gehoorzaam te zijn aan de 'hemelse opdracht' om de Fountain of Tears te creëren. Deze lijdensdialoog tussen de Holocaust en de kruisiging bevindt zich in Arad en zal binnenkort ook in Auschwitz-Birkenau te zien zijn.

Prijs: € 20,00 (excl. verzendkosten)

CHRISTELIJKE GASTGEZINNEN VERWELKOMEN JONGE ISRAËLI'S

Tekst: Michiel Steenwinkel

Omri Jaakobovich

De Messiasbelijdende Jood Omri Jaakobovich was dit jaar al twee keer in Nederland voor een reeks sprekebeurten. Jaakobovich heeft de organisatie HIT (Hosting Israeli Travelers) opgericht. Zijn doel is om jonge Israëlische toeristen wereldwijd gastvrijheid te laten ervaren in christelijke gezinnen. Op die manier leerde hij zelf ook de Messias kennen.

daar dan nooit over gehoord? De gesprekken met de vrouw in Nieuw-Zeeland zette hem aan tot het lezen van het Nieuwe Testament. 'Ik hou er niet zo van als mensen zeggen dat ze voortdurend de stem van God verstaan. Maar de woorden

van deze vrouw waren voor mij als het spreken van God. En ze deed dat op het goede moment en op de goede plek. Als ze 'Jezus' had gezegd, had het weinig indruk gemaakt. Maar nu ze Hem noemde bij zijn Joodse naam, kwam haar opmerking enorm bij me binnen.'

In de twintig jaar dat hij in Israël opgroeide, had Omri nog nooit gehoord over Yeshua als de Messias. God bracht hem letterlijk naar het andere eind van de wereld om over Hem te horen. De ontmoeting leidde ertoe dat hij Jezus leerde kennen als de Joodse Messias van wie hij dacht dat het een soort Zweed was, compleet met blonde haren en blauwe ogen. Omri ontdekte dat Jezus de meest miskende en verborgen Persoon uit de Joodse geschiedenis is. 'Hoe kan het dat ik echt dacht dat het Nieuwe Testament de handleiding was voor de vervolging van Joden?'

Hij werd al snel een gedreven evangelist. Maar de mensen in de kibboets waar hij opgroeide, wilden zijn Messias niet aannemen. Hoe meer hij het probeerde, hoe moeilijker het werd. Inmiddels probeert hij ze niet langer te overtuigen. 'Het ligt niet in mijn vermogen om een Jood de ogen te openen, dat is aan God.' Maar een ontmoeting zoals hij destijds zelf had in Nieuw-Zeeland, gunt hij alle jonge Israëli's. Velen maken na de militaire dienstplicht een wereldreis. Daarom zette hij Hosting Israeli Travelers op, dat erop is gericht

jonge Israëli's onderdak te bieden tijdens hun reizen. 'Ze hebben weinig geld dus willen ze het liefst zo goedkoop mogelijk onderdak vinden. Als je ergens voor een kleine vergoeding kunt overnachten, is dat geweldig.'

De achterliggende gedachte van Omri en HIT is dat jonge Israëli's het evangelie horen via de volgelingen van Jezus onder de volken, zoals Paulus dat in Romeinen 11 beschrijft. Het heil is tot de heidenvolken gekomen om Israël tot jaloersheid te wekken. Het netwerk begon in Nieuw-Zeeland, maar breidt zich verder uit over Europa en Noord-Amerika. Omri: 'We verzwijgen niet dat de gastgezinnen vaak christen zijn, maar we benadrukken dat het mensen zijn die van Israël houden. Dat is voor veel jonge Israëli's heel prettig. Dan kunnen ze zich in ieder geval veilig voelen.'

Omri weet uit ervaring dat Joden niet makkelijk het evangelie aanvaardden. Hij zegt: 'Op een schaal van één tot tien beginnen de Joden bij min vijftien. Het begint met liefde en acceptatie, zonder ook maar iets van de ander te verwachten. En zeker niet gericht op bekering. Wij als Joden weten hoe we gehaat en vervolgd werden en worden. Maar onbaatzuchtige liefde kennen we niet. Vraag een Jood daarom om vergeving. Of vraag hem: "Hoe kan je ooit vergeven wat wij als christenen alle eeuwen hebben gedaan tegen jullie?" De laagste weg is altijd de hoogste weg. En zeg ze dat je van Israël houdt en dat je dankbaar bent voor de Bijbel en alles wat Israël de wereld heeft gegeven. En als de gelegenheid zich voordoet kun je vragenderwijs over Yeshua spreken.'

Terug naar 1995. Het is vlak na de moord op de Israëlische premier Yitshak Rabin. De toen nog jonge Israëlische Omri had zijn diensttijd in het leger afgerond. Net als veel andere jonge Israeli's wilde hij even weg uit zijn land, de wijde wereld in. Als backpacker kwam hij aan in ChristChurch in Nieuw-Zeeland. Het is de stad die hemelsbreed op aarde het verst van Jeruzalem vandaan ligt. Een Nederlandse christelijke vrouw sprak hem in een hostel aan: 'Jij komt uit Israël, jij behoort tot Gods uitverkoren volk!' Die opmerking zou zijn leven drastisch veranderen.

Omri Jaakobovich had een seculiere opvoeding gehad in een kibboets in Noord-Israël. Het feit dat hij tot het uitverkoren volk behoorde, zei hem op dat moment niet zo veel. Hij vroeg de vrouw wat er zo 'uitverkoren' is aan een volk waar de premier door een religieuze Israëli wordt vermoord. Daarmee was volgens Omri een rode lijn overschreden. 'Een Jood zou nooit een andere Jood ombrengen, laat staan zijn gekozen leider', zei hij teleurgesteld. 'Het is niet voor het eerst dat de gekozen leider van Israël wordt vermoord,' antwoordde de vrouw. 'Yeshua was door God gekozen als Leider van Israël, ook Hij werd vermoord.' Even wist Omri niet wat hij moest zeggen. Waarom zei deze vrouw Yeshua en niet Jezus? Als Hij inderdaad een gekozen leider van Israël was, die de wereldgeschiedenis meer dan wie ook beïnvloed had, waarom had hij in Israël

Meer informatie over het HIT-netwerk:
hitinternational.net

Noömi en Ruth Het verhaal van onze tijd

Albert P. Oosting

Het Bijbelboek *Ruth* bevat een opmerkelijk verhaal, dat actueler is dan ooit. Het beschrijft de relatie tussen Noömi, een Joodse vrouw, en Ruth, een gelovige uit de volken. Beiden zijn weduwe. Samen gaan ze op weg naar Israël. De een keert terug

uit de verstrooiing, de ander reist naar het Beloofde Land. Dit drieduizend jaar oude verhaal heeft veel parallellen met onze tijd. Door de uitzichtloze situatie in de diaspora besluit Noömi terug te keren naar Israël. Ruth zegt dan: 'Ik wil met u terugkeren naar uw volk, want uw volk is mijn volk en uw God is mijn God.' Waarom gebruikt Ruth het woord 'terugkeren'? Zij was toch in Moab geboren en getogen? Maar vastberaden verlaat Ruth haar familie, haar land en de afgoden van Moab. Noömi probeert haar nog tegen te houden: 'Mijn lot is te bitter voor je; de Heer heeft zich tegen mij gekeerd.' Maar de liefde en trouw van Ruth voor de verbitterde Noömi en haar God waren groter. In Betlehem ontmoet Ruth Boaz. Door deze God vrezende man, en door de gehoorzaamheid van Ruth, worden beide vrouwen uit hun armoedige bestaan verlost. Ruth moet hebben begrepen dat er voor haar geen verlossing mogelijk was zonder de terugkeer van Noömi naar Israël. Noömi is een beeld van het Joodse volk in herstel. Ruth van de kerk in herstel. Voor hun verlossing hebben Joden en christenen elkaar nodig. Ruth is voor ons een lichtend voorbeeld. Haar handelen vormt een enorme uitdaging voor vele christenen in onze tijd.

Prijs: € 14,95 (excl. 4,50 verzendkosten)
ISBN nr. 978-908-603-11-53

Roderesch ontvangt Israël

In de afgelopen periode heeft de *Evangelische Gemeente in Roderesch* de familie Tamir uit Israël op bezoek gehad. Al jarenlang ondersteunt deze kerk het christelijke kunstenaarsduo Alon en Anne Tamir en hun twee kinderen. Zij werken in *Asdod Jacob*, een van de oudste kibboetsen in het noorden van Israël. Alon is musicus en Anne beeldend kunstenaar. Vanuit de kibboets helpen zij mensen in nood en verspreiden zij het evangelie. Op uitnodiging van de Evangelische Gemeente kon het gezin twee weken vakantie vieren in Nederland. Gemeenteleden nodigden hen uit voor een maaltijd of een uitstapje. Zo bezochten zij o.a. kamp Westerbork, Groningen, Veenhuizen en de kust. Na de kerkdiensten was er gelegenheid om de familie beter te leren kennen, waarvan enthousiast gebruik werd gemaakt. Alon en zijn kinderen Ishai en Lior speelden en zongen mee op een bijzondere muziekavond met Israëlsche en westerse christelijke muziek. Alon Tamir verzorgde de laatste zondag de prediking. Het gezin Tamir genoot volop van de warme ontvangst, de nieuwe contacten en de gesprekken. Familie Tamir: 'Wij vonden in Roderesch een warme en enthousiast gelovige familie. We voelden ons heel welkom en geaccepteerd. We koesteren elk moment dat we deelden met de gemeente.' Het project in Israël is voor de gemeenteleden in Roderesch nu tastbaarder geworden. Zij hebben het gezin in hun hart gesloten en zullen deze leerzame en inspirerende tijd niet gauw vergeten! Kijk op: evangeliegemeenteroderesch.nl en Derek.bandcamp.com voor meer informatie.

Het voorgangersechtbaar Frans en Carolien van Herwijnen met de familie Tamir in Roderesch

Agenda

De Bijbelse kalender*

20 september (avond) t/m 21 september (avond)*

Rosh haShana

13-21 november 2017

Directie en bestuur bezoeken projecten in Israël

Spreekers: Henk Mulder en Albert Oosting

kunnen worden uitgenodigd via info@cgi-holland.nl

* Voor deze datering is gebruik gemaakt van de gebruikelijke kalender.

Like ons op Facebook en ontvang wekelijks een nieuwsupdate van de Messiaanse beweging.
<https://www.facebook.com/CGIHolland>

Giften

IBAN nummer NL19 INGB 0004651992

BIC-code: INGBNL2A

Project: 1734 Fountain of Tears

(Rick & Dafna Wienecke)

Project: 1779 HIT International (Omri Jaakobovich)

Project: 1724 Ashdod Yaakov (Familie Tamir)

Project: 1730 Noodhulp

Zie voor alle projectnummers de website www.cgi-holland.nl.
Giften zonder vermelding van projectnummer worden als algemene gift aangemerkt en ter beoordeling van CGI besteed.

GemeenteNieuws per e-mail ontvangen?

Geef dit door via: info@cgi-holland.nl. Oude nummers zijn terug te vinden op onze website: Nieuws > Downloads.

CGI

Comité Gemeentehulp Israël

Veldwade 20a, 3439 LE Nieuwegein

Tel.: 055-843 19 04 (bereikbaar op maandag en woensdag : 9.00 - 12.00 uur)
E-mail: info@cgi-holland.nl

Staf:

Timo Erkelens • directeur • t.erkelens@cgi-holland.nl

Johan van Otterloo • parttime administrateur • j.vanotterloo@cgi-holland.nl

Bestuur:

Wim Nieuwenhuis, St. Maartensbrug (voorzitter); Frans van Herwijnen, Haulerwijk (secretaris); Bram Bleijenberg, Barneveld (penningmeester), Henk Mulder, Borger; Jan Boonstra, Zuidhorn.

Oplage: 8.000 ex.

Abonnementen en adreswijzigingen:
adresbeheer@cgi-holland.nl

Boekbestellingen:

Christine Guijt, c.guijt@cgi-holland.nl

Reisinformatie en boekingen:

reisbureau@cgi-holland.nl

Gebedsmuur:

gebedsmuur@cgi-holland.nl

Layout: Sjoelal, Hoogveen

www.cgi-holland.nl

info@cgi-holland.nl

lid van www.israelplatform.nl

VACATURE

PENNINGMEESTER M/V

Kijk op de website onder:
'Wat is CGI? > Organisatie > Vacatures'

Contact:
t.erkelens@cgi-holland.nl

